

10 e Kamer

Nr. 1335/05
VAN HET PARKET
Nr. 99201
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

19 oktober 2007

not. BG 66.22.3271/96 van het openbaar ministerie tegen:

Nr. _____ arbeider, geboren te _____ op _____, wonende te _____

Gedaagd om:

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd

(instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

- door op het terrein gelegen te _____ ten kadaster gekend onder _____ in eigendom toebehorende aan -
 aeb. te _____ op _____ won. te _____ geb. te _____ op _____
 won. te _____ aeb. te _____ op _____ won. te _____ geb. te _____
 op _____ won. te _____ en aan - _____ won. te _____
 arbeider, aeb. te _____ op _____

(beschrijving inbreuk) bouwen kippenhok en schapenstal (10,5m x 8,6m);

te op oktober 1996;

2. en de sub 1 omschreven toestand in stand gehouden te hebben te in de periode gaande van oktober 1996 tot en met 24.03.1997;

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand te in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 30.04.2000;

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand

te vanaf 01.05.2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 13.08.2004.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge van 25 oktober 2005, 15de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding dient verbeterd te worden door "bouwen kippenhok en schapenstal" te veranderen in "het afbreken van een kippenhok en herbouwen van een schapenstal".

Verklaart de strafvordering vervallen door verjaring voor wat betreft de tenlastelegging A1.

Stelt vast dat, ingevolge artikel 7 van het Decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft en rekening houdende met het arrest van het Arbitragehof nr. de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten sub A2, B en C niet langer kunnen worden bestraft.

Spreekt beklaagde derhalve vrij aangaande de tenlastelegging A2, B en C en ontslaat hen dienaangaande van iedere verdere rechtsvervolgning zonder kosten.

Wijst de herstellvordering af als ongegrond.

Verklaart de vordering tot verbeurte van een dwangsom dienvolgens zonder voorwerp.

Legt de gedingskosten begroot op € 56,35 ten laste van de Staat.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op 31 oktober 2005 door het openbaar ministerie.

* * *

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de beklaagde in zijn middelen van verdediging bij monde van meester advocaat aan de balie te

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal.

* * *

1. Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Het is ontvankelijk.

2. De telastleggingen A.1 en A.2. dienen te worden verbeterd als volgt:

- A.1 vervanging van de vermelding "bouwen kippenhok en schapenstal (10,5 m x 8,6 m) te op oktober 1996" door "het bouwen van een stal van 10,5 m op 8,6 m voor schapen en kippen, te van 1 oktober 1996 tot en met 31 oktober 1996"

- A.2 vervanging van de vermelding "in de periode gaande van oktober 1996 tot en met 24 maart 1997" door "van 1 november 1996 tot en met 24 maart 1997".

Hiervan werd aan de beklaagde kennis gegeven; elke aldus verbeterde telastlegging heeft betrekking op hetzelfde feit als datgene dat er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag ligt. Telkens hierna sprake is van de telastleggingen A.1 en A.2 betreft het de telastleggingen A.1 en A.2 zoals verbeterd.

3. Het onder A.1 te last gelegde feit maakt thans een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het *Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999* (B.S. 8 juni 1999), zoals inmiddels gewijzigd bij decreten van 28 september 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005 en 10 maart 2006, hierna genoemd DORO.

Met betrekking tot de telastleggingen A.2, B en C is het zo dat het artikel 146, 3° lid DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het *Decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft* van 4 juni 2003, in de mate dat dit niet vernietigd werd door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge art.2 lid 2 SW. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

Het te last gelegde misdrijf van in stand houden is in casu nog steeds strafbaar. De handelingen en werken zijn immers gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dit is een agrarisch gebied waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen, een agrarisch gebied met bijzondere waarde, ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art.146, 4°lid DORO.

4. Voor zover bewezen komen de verschillende misdrijven aan de beklagde te last gelegd voort uit een zelfde opzet en zijn zij in die zin door één feit, namelijk een complexe gedraging, opgeleverd; de verjaringstermijn neemt slechts een aanvang op de datum van het laatste feit, dit is 12 augustus 2004. Sedertdien zijn minder dan 5 jaar verlopen zodat de strafvordering, ook met betrekking tot de telastlegging A.1, niet vervallen is door verjaring.

5. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het hof zijn de telastleggingen A.1, A.2, B en C, lastens de beklagde bewezen.

6. De verschillende misdrijven lastens de beklagde bewezen verklaard komen voort uit een zelfde opzet, nu zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, en zijn in die zin door één feit, namelijk een complexe gedraging opgeleverd, waarop één straf dient te worden toegepast.

De beklagde heeft wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en jarenlang, meer bepaald in de periode vermeld in de bewezen verklaarde telastleggingen A.2, B en C, in stand gehouden.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen heeft hij al die tijd in landschappelijk waardevol agrarisch gebied ondergeschikt gemaakt aan zijn persoonlijk belang.

Slechts een geldboete zoals hierna bepaald vormt daarom een passende bestraffing, van aard hem te doen inzien dat hij zich in de toekomst aan

decretale voorschriften ter zake dient te houden; in het vóórdeel van de beklagde houdt het hof rekening met de afwezigheid van niet uitgewiste veroordelingen.

De beklagde pleegde het misdrijf deels vóór, deels na 1 maart 2004, zodat de geldboete dient te worden uitgedrukt in euro en verhoogd met 45 opdecimes.

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimes tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Dit geldt ook voor de vaste vergoeding verschuldigd krachtens de artikelen 2 en 77 van het kb van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, die dient te worden bepaald op € 28,84, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

7.1. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vordert in zijn brief van 28 februari 2002 het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand (stukken 18 tot 21), met verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel. Aan de wederrechtelijke toestand als gevolg van het misdrijf werd nog steeds geen einde gesteld: de plaats werd niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is geen regularisatie overeenkomstig een daartoe verleende stedenbouwkundige vergunning.

7.2. De herstellvordering werd voor de eerste rechter ingeleid op een ogenblik dat het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid nog niet was goedgekeurd. De bepalingen in verband met het voorafgaand eensluidend advies waren nog niet van toepassing (art.198 bis DORO).

Krachtens deze laatste bepaling kan het hof deze vordering, die nog niet aan de Hoge Raad is voorgelegd, alsnog voor eensluidend advies voorleggen, nu het huishoudelijk reglement is goedgekeurd (Besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005, gepubliceerd in het B.S. van 13 januari 2006, dat in werking trad op 23 januari 2006).

Het hof acht het in de gegeven omstandigheden evenwel niet opportuun noch nodig de vordering van het college alsnog voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor te leggen.

7.3. Art.149 §1, eerste lid DORO bepaalt: "Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw – of aanpassingswerken uit te voeren en / of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)". Deze bepaling moet worden gelezen in de context van art.159 van de Grondwet, krachtens hetwelk het hof geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. Het hof dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwendings berust. Meer bepaald dient het hof na te gaan of de beslissing van het bestuur om het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen uitsluitend met

het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het behoort het hof niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.

7.4. Het is zo dat de herstellvordering overgemaakt met de brief van 28 februari 2002 weliswaar verwijst naar de ligging van het goed in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, doch geen motivering inhoudt vanuit het standpunt van de goede ruimtelijke ordening. De vordering steunt wezenlijk slechts op de vaststelling dat "de eigenaar geen bouwrecht geeft" (sic) en dit "een basiselement is voor het verkrijgen van een bouwvergunning". Daarbij kan nog in het midden gelaten worden of het wel zo is dat de beklagde op basis van zijn huurovereenkomst c.q. pachtovereenkomst geen bouwrecht had.

Op vraag van het parket bij het hof van beroep te Gent om de "vordering tot herstel aanvullend te motiveren vanuit het oogpunt van de ruimtelijke ordening" heeft de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur zijn vordering aanvullend gemotiveerd in een brief van 7 november 2006. Het wezenlijk motief hier is de beweerde strijdigheid met de stedenbouwkundige bestemming. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur gaat er blijkbaar van uit dat het goed geen landbouwbestemming heeft. Het hof stelt vast dat, al is de beklagde in hoofdberoep arbeider, er toch sprake blijkt te zijn van een agrarisch bedrijf; niet alleen is duidelijk sprake van de aanwezigheid van andere als zodanig geëxploiteerde hoevegebouwen (een konijnenhok en twee vrij grote veestallen) terwijl de constructie waarop de telastleggingen betrekking hebben gebruikt wordt voor het houden van schapen en kippen (stuk 12). Ook de foto's wijzen op het bestaan ter plaatse van een - weliswaar eerder bescheiden - landbouwuitbating.

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur motiveert verder dat in de lijn van de huidige wetgeving "het bestaande gebouwenpatrimonium mag worden verbouwd of herbouwd doch de bestaande ruimte mag niet verzwaaard worden met bijkomende nieuwe constructies die niet thuishoren op deze percelen; in casu betreft het een duidelijke zonevreemde constructie". Van in den beginne heeft de beklagde evenwel verklaard dat de constructie werd gebouwd in vervanging van een oude stal, die zoals de nieuwe constructie "aanleunde tegen de bestaande bunker"; geen enkel gegeven van het dossier laat toe aan te nemen dat deze verklaring niet met de werkelijkheid zou overeenstemmen.

Deze gegevens brengen mee dat de herstellvordering slechts steunt deels op een motief dat vreemd is aan de goede ruimtelijke ordening, deels op niet afdoende feitelijke motieven.

Het hof dient de herstellvordering daarom bij toepassing van art.159 van de Grondwet zonder gevolg te laten.

Over dit alles werd tegenspraak gevoerd.

7.5. Het staat niet aan het hof zich in de plaats te stellen van de bestuurlijke overheid om eventueel een andere herstelmaatregel dan het gevorderd herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, zoals de in ondergeschikte orde door de beklagde gesuggereerde regeling door betaling van een som gelijk aan de verkregen meerwaarde, te bevelen.

8. De vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur tot verbeurte van een dwangsom is zonder voorwerp.

**Op deze gronden,
Het hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,

38, 40, 65, 100 Strafwetboek,

162, 190, 194, 211 en 211 bis Wetboek van Strafvordering,

2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,

1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB van 31 oktober 2005,

77 van het K.B. van 27 april 2007 genomen in uitvoering van de programmawet (II) van 27 december 2006,

1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

beslissend met eenparige stemmen:

wijzigt het bestreden vonnis als volgt:

verbetert de telastleggingen A.1 en A.2 zoals hiervoor onder 2 vermeld,

veroordeelt de beklaagde voor de telastleggingen A.1, A.2, B en C samen tot een geldboete van € 400 te vermeerderen met 45 opdecimes tot € 2 200 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

legt de beklaagde de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd met 45 opdecimes, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding van € 28,84,

laat de herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur buiten toepassing en verklaart zijn vordering tot verbodte van een dwangsom zonder voorwerp,

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 61,99 in eerste aanleg en op € 41,40 in hoger beroep.

Kosten:		
	Afschriften:	25,65
Opstelrecht ber.bekl.:		
	Dagvaarding:	11,99
		<hr/>
		37,64
+ 10 % :		3,76
		<hr/>
Totaal :€		41,40

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **19 oktober 2007**.

Aanwezig :

kamervoorzitter,
raadsheer,
raadsheer,

substituut-procureur-generaal,

griffier;